Užovka

Nedvědi

1. Když jak užovka si přijde den,
   znáte to, nechce se vstát,
   a zipy spacáků jak vodu kmen rozevře,
   někdo začne hrát,
   taková přenádherná vůně dříví hořícího
   pošimrá ti nos,
   jak první kroky v trávě studěj',
   to jak vyšláp' sis do rána bos.

2. A první písnička a první čerstvej smích,
   první paprsky a stín
   táhnou se z korun stromů v jasnejch přímkách
   a přes ně k nebi letí dým,
   a člověk pochopí, proč rána tichý jsou,
   to z úcty k světu snad,
   ty rozhlížíš se, málem by sis sednul,
   jak to tu máš rád.

R: Když po kopcích se probouzí svět,
   ty balíš, když jsi něco snědˇ',
   u trati trháš první kytku, dáváš holce, však ona ví,
   a první vlaky, prvních tunelů chlad
   a první výhybka, tajně zkoušíš si hrát,
   a první zakopnutí o ten pražec navíc, jak ses' zapovídal,
   a první hlasy ptáků v komínech skal,
   lavičky na nádražích, kde pohledy jsi psal,
   závratě z viaduktů, kde mě to vždycky láká zkusit se vznést,
   a první zátočiny stříbrnejch řek,
   po stráních stáda, tichej mlčící vlek,
   a telegrafní dráty, co se před tunelem sehnou trochu níž,
   setkání s kamarády ze vzdálenejch měst,
   navzájem píšete si adresy cest,
   tu a tam káně krouží, hledá v poli myš, no, má asi hlad,
   a čapí hnízda a měď kostelních střech,
   zákryty vinic, nápisy na starejch zdech,
   hřbitovní rozvrzaný vrátka a pan farář spěchá přes náves dál,
   tududu ...

Sponzor: www.srovnavac.cz - šetříme na pojištění!